

Reforma da xubilación con contrato relevo Un novo retroceso nos dereitos da clase traballadora

O Goberno español, xunto con CCOO e UGT, acaba de aprobar o 7 de decembro unha nova modificación da xubilación parcial con contrato de relevo. Néganlle á clase traballadora unha vez máis a urxente derogación da reforma das pensións, para que restableza o dereito á xubilación parcial aos 61 anos, como existía antes da reforma.

Unha medida antidemocrática: esta nova lei só lle vai a afectar aos cadros de persoal da industria manufactureira. No propio decreto afirmase que unicamente vai a influír no 14,1% da clase traballadora, polo que a inmensa maioría das persoas traballadoras quedarán fora desta xubilación.

Unha medida que afonda máis na precariedade da clase traballadora: todas as empresas, coa escusa da crise, sufriron un proceso de externalización das súas actividades, o que fixo que actividades que supoñen esforzo físico como a selección de material, carreteiros/as, loxística, almacéns, limpeza, seguridade, etc. a desenvolven empresas multiservizos, ETT, Centros Especiais de Emprego, falsos/as autónomos/as, etc. Estas empresas non se verán afectadas pola medida, polo que todos/as estes/as traballadores/as veranse castigados/as aínda máis, aumentando a súa situación de precariedade ao non ter dereito a unha xubilación digna.

Unha medida que provoca discriminación no conxunto da clase traballadora e desigualdade nos cadros de persoal: esta medida só afectará ás actividades que comportan relevante esforzo físico, deixando fóra da mesma os traballadores/as técnicos/as e administrativos/as das empresas principais. Unha de cada tres persoas traballadoras dos cadros de persoal non terán dereito a esta modalidade de xubilación, creando desigualdades dentro da clase traballadora e das propias empresas.

Unha medida temporal: O Goberno só alonga esta disposición transitoria até o 1 de xaneiro de 2023. Polo tanto, ademais de afectar a un número moi pequeno de persoas traballadoras, as reformas das pensións dos anos 2011 e 2013 seguen sen derogarse para o conxunto da clase traballadora. Reformas que eliminaron o dereito á xubilación parcial aos 61 anos, fixando un período transitorio que finaliza o próximo 31 de decembro. Agravando a perda de dereitos co atraso programado da xubilación aos 67 anos, a introdución do factor de sustentabilidade e a aplicación do tempo para o cálculo da base de cotización.

Con moitas máis restricións: o propio decreto limita a aplicación desta xubilación ás empresas que tomen medidas no marco dunha economía descarbonizada. Polo tanto, as persoas traballadoras que desenvolvan a súa actividade en empresas moi contaminantes ou que non fixeran os seus deberes na transición cara a un modelo sostíbel veranse castigadas unha vez máis ao non poder acollerse a este dereito.

Consideramos, pois, que estas medidas son un novo acto mediático dos sindicatos estatais para vender como un avance un retroceso de dereitos da clase traballadora. Amosando unha vez máis o inútil, innecesario e perigoso que é para a clase traballadora o diálogo social.

Dende a CIG volvemos reclamarlle ao Goberno español a derogación das reformas das pensións de 2011 e 2013 e o restablecemento da xubilación parcial aos 61 anos nas condicións que existían previamente á crise. Precisamos rexuvenecer os cadros de persoal, como medida real de creación de postos de traballo para rematar co desemprego e co drama da emigración.

Mais tamén é preciso aumentar os ingresos da Seguridade Social e do sistema público de pensións con máis cotizantes, e iso pasa por ofrecer traballo digno aos mozos/as para que regrese toda a mocidade que emigrou por mor da crise e por derrogar as reformas laborais para favorecer unhas condicións laborais dignas e uns salarios xustos. Só así faremos máis forte o noso sistema público de pensións.

Confederación Intersindical Galega

www.cig.gal